

Suuri hiljentyminen

Tähän aikaan vuodenkierrossa Pohjolan luonto on asettunut suureen meditaatioon. Fyysinen toiminta on vaimentunut ja syvät rauhan lähteet avautuvat. Vuosien ja vuorokausien kierto osoittaa kuinka luomakunta vastaan hangoittelematta antautuu kaikkeuden lakien kannettavaksi, toisin kuin ihminen, joka haluaa muuttaa yön päiväksi ja talven kesäksi, ja sitten ihmettelee kaamosmasennustaan. Kirkasvalohoitoa tarjotaan lääkkeeksi, mutta se on yhtä tehokas kuin krapularyyppy. Muutenkin sähkövalon yletön käyttö sekoittaa luontaisia rytmejä. Parempi olisi oleutua luonnon kulkuun ja olla vaatimatta lepokauden aikana itseltään ja toisilta yhtä pitkää työpäivää kuin aktiiviaikaan. Mutta me joudumme uhraamaan kaikkemme talouden alttarille.

* * *

Luomakunnan hiljentyessä ihmiselläkin – luomakunnan jäsenellä – on mahdollisuus päästä henkisyiden syvemmille alueille, lähestyä alkulähdettään. Myöhäissyksy ja alkutalvi on paras ajankohta vetäytyä joksikin aikaa hälinästä yksinäisyyteen. Silloin hiljaisuus voi paljastaa ne rikkautet, joita et sanoista löydä. Buddhalainen viisaus kuuluu: ”Tie on kielten tuolla puolen.” Suurimmat salaisuudet kätkeytyvät sanojen taakse – eikä vain sanojen vaan kaiken melun. Hiljaisuudesta kumpuaa myös luovuus; se on kaiken uuden lähde, uusien oivallusten ja uusien näkymien. Suuri hiljentyminen valmistaa uutta kevättä.

Meditaatio on tietoista yhteyttä omaan alkulähteeseen. Sen avulla selkenee ero muiden luomien mielikuvien ja oman todellisuuden välillä. Kun löydät tuon yhteyden, huomaat että et koskaan ole yksin, vaan yhtä kaiken kanssa.

Nykyihmistä yksin olo saattaa jopa pelottaa kun pinnallinen häly on poissa. Silloin hiljaisuuteen hakeutuminen on terapeutista. Harva voi edes haaveilla tilanteesta, jossa poissa on jatkuvasti korviin tunkevat äänet, poissa silmille hyppivät mainokset. Toivottavasti voimme aika ajoin poistaa myös sähkökenttien ja koneiden vaikutukset. Salakavalimpana melu on jatkuvasti ajatuksissamme, jotka rauhallisenakin hetkenä kulkevat omia hallitsemattomia teitään, mutta myös niitä voi oppia itse hallitsemaan.

Monet osallistuvat silloin tällöin retiriitti-tilaisuuksiin tai ryhmämeditaatioihin, jotka voivat olla huikkeen avaavia kokemuksia ihmisten ja kaikkeuden välisestä sanattomasta yhteydestä. Ystävysten välinen hiljaisuus syventää luottamusta toiseen ihmiseen ja antaa tunnun sielujen yhteydestä.

Mutta toisen ihmisen energiakentällä on kuitenkin täydellistä hiljentymistä häiritsevä vaikutus, ja vasta yksinäisyydessä on mahdollisuus päästä tuntemaan se ääretön rauha, mikä löytyy kaikkeuden turvallisesta sylistä.

Voiko asiaa kauniimmin sanoa kuin Ursula Roberts kirjassaan Henkisiä hyveitä aurassa: ”Mikä salaisuus, mikä mysteeri odottaa tulla ilmaistuksi minulle tänä yksinäisyyden hetkenä? Se on hopeinen aarre Ikuisen Ajan lippaasta.”

Heikki Juutilainen

ULTRA 1/2008